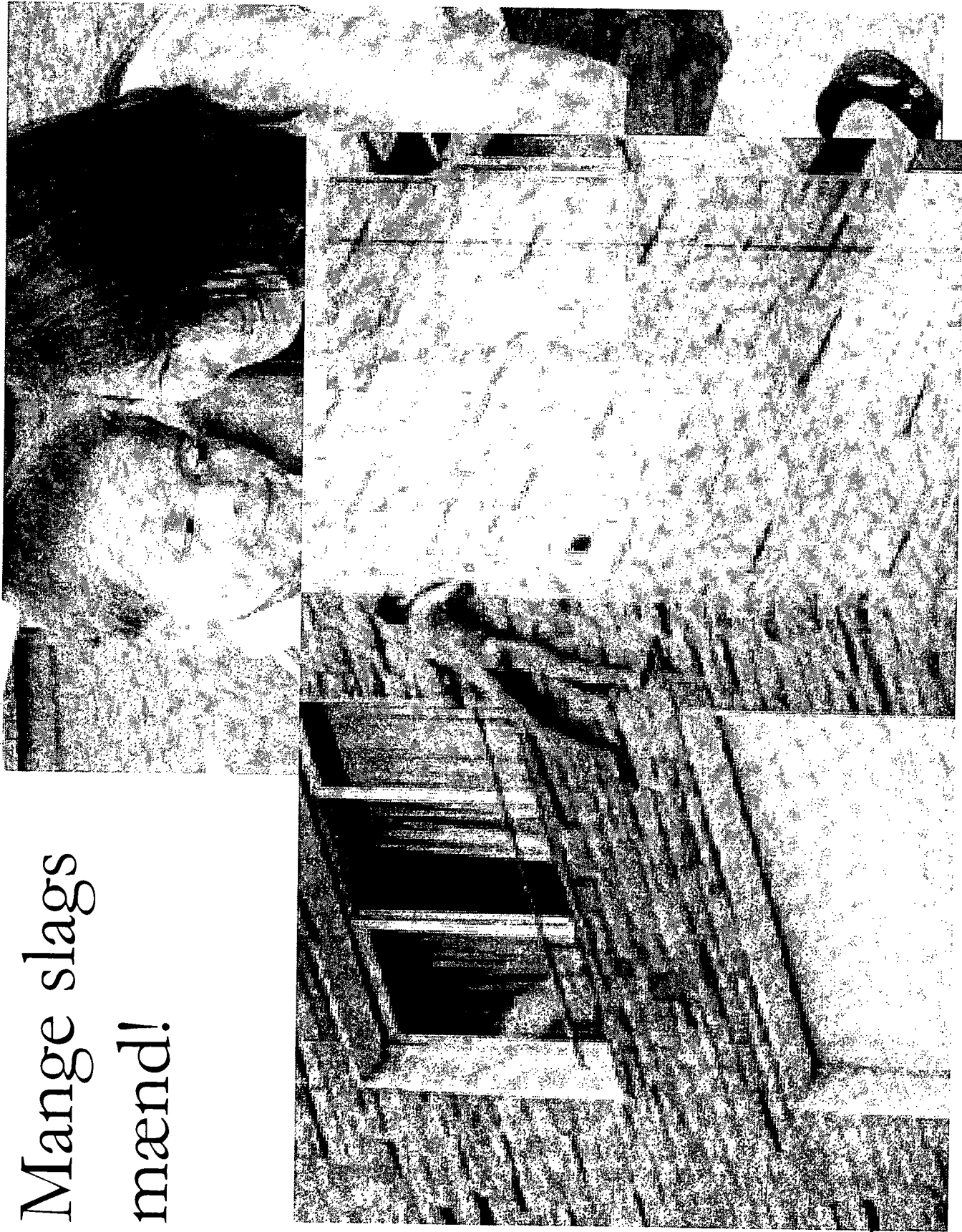

Mænd – parforhold og krise

Manden i krise

mandecentret

Mange slags
mænd!

Hvor ser man, manden i krise?

- På gaden
- 80% af de mest udstødte er mænd
- Hovedparten af misbrugere er mænd
- Mænd er i overtal blandt de hjemløse
- Dobbelt så mange mænd som kvinder har en ubehandlet depression
- 75% af langtidsindlagte på psykiatriske hospitaler er mænd
- Dobbelt så mange mænd som kvinder begår selvmord

Paradokser: Manden, ”Det ekstreme køn”

- ”Kvinder er ofre, mænd er TABERE”
Citat: Hans Bonde, mandeforsker
- Færre mænd end kvinder er studerende
- Det er flest mænd i høje stillinger mv.

Hvorfor lever kvinder længere end mænd?

- De lever sundere
 - De har bedre netværk
 - De har mindre risikobetonet arbejde
 - De skal ikke i krig
-
- Og så lige....

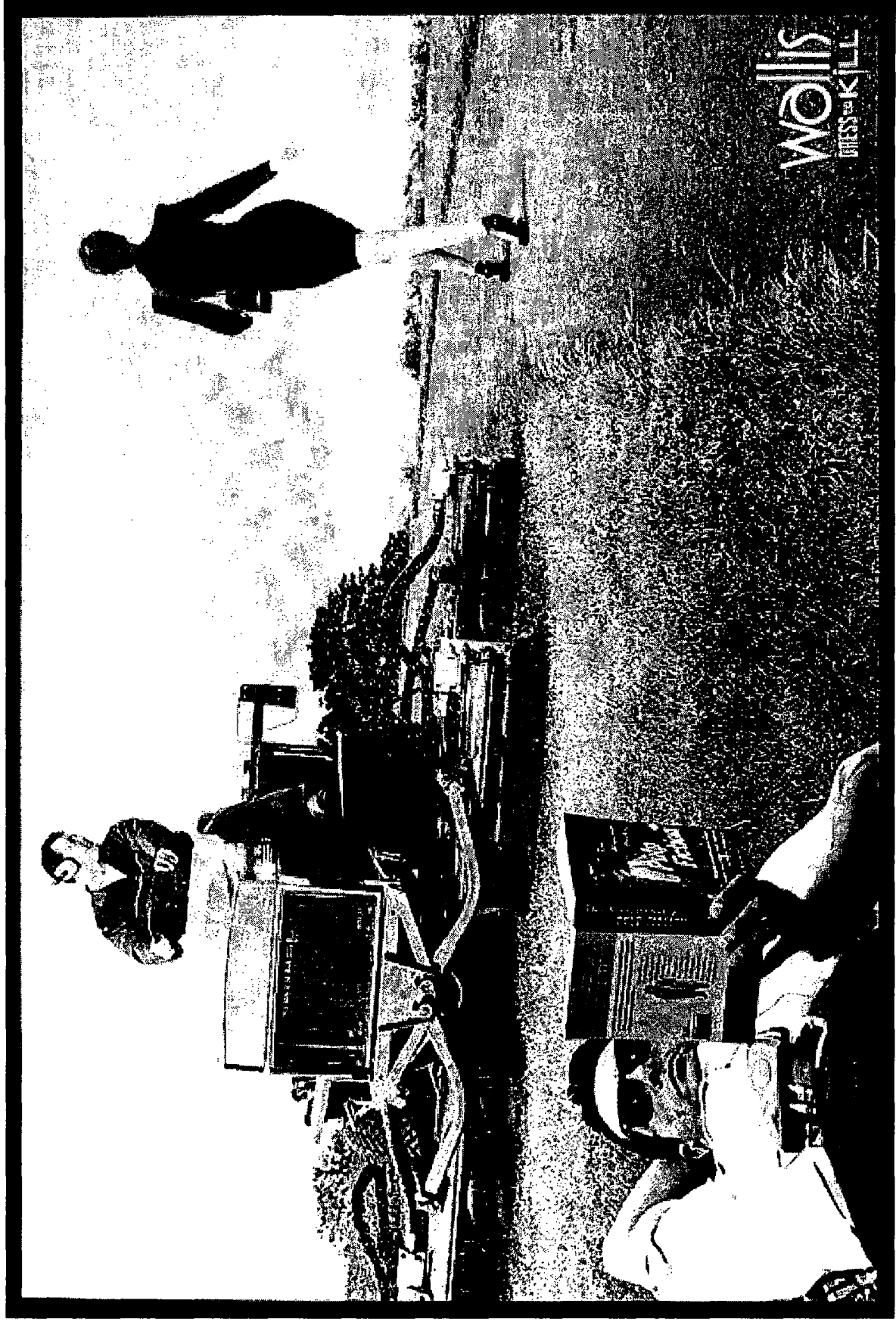

.....
mandacentret

Wallis
DRESS TO KILL

.....
mandecentret

Wollis
PRESS TO KILL

.....
mandacentret

De væsentligste årsager til mandens nedtur

- Tab af arbejde – økonomi og identitet
- Tab af samlever
- Tab af hverdag med børn
- 20.000 skilsmisser og samlivsbrud om året
- Iflg. SBI 2007: 41.000 skilsmisser årligt!
- Ca. 70% af bruddene i et parforhold sker på foranledning af kvinden.
- Kun 7% af skilsmissebørnene bor hos faderen. (SFI 2003)

Mandens tre faser i parforholdet

Begejstringen

Parforholdet

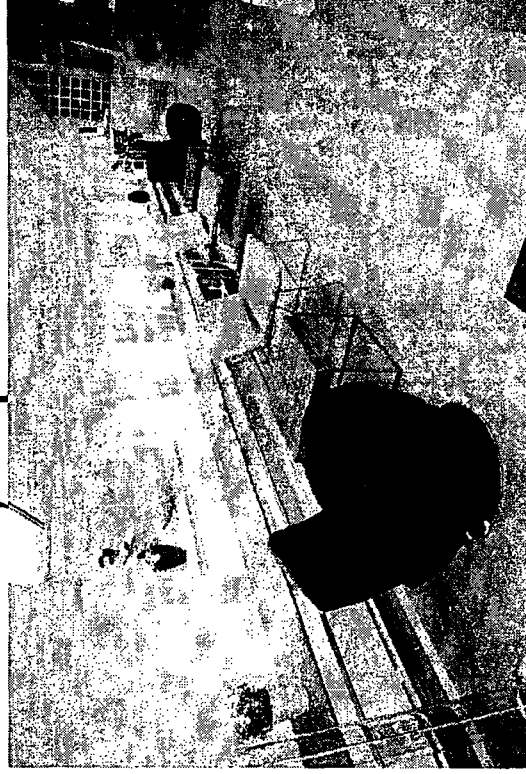
mandacentret

Efter bruddet

.....
mandacentret

Mandecentret – et center for hjælp til brudte parforhold

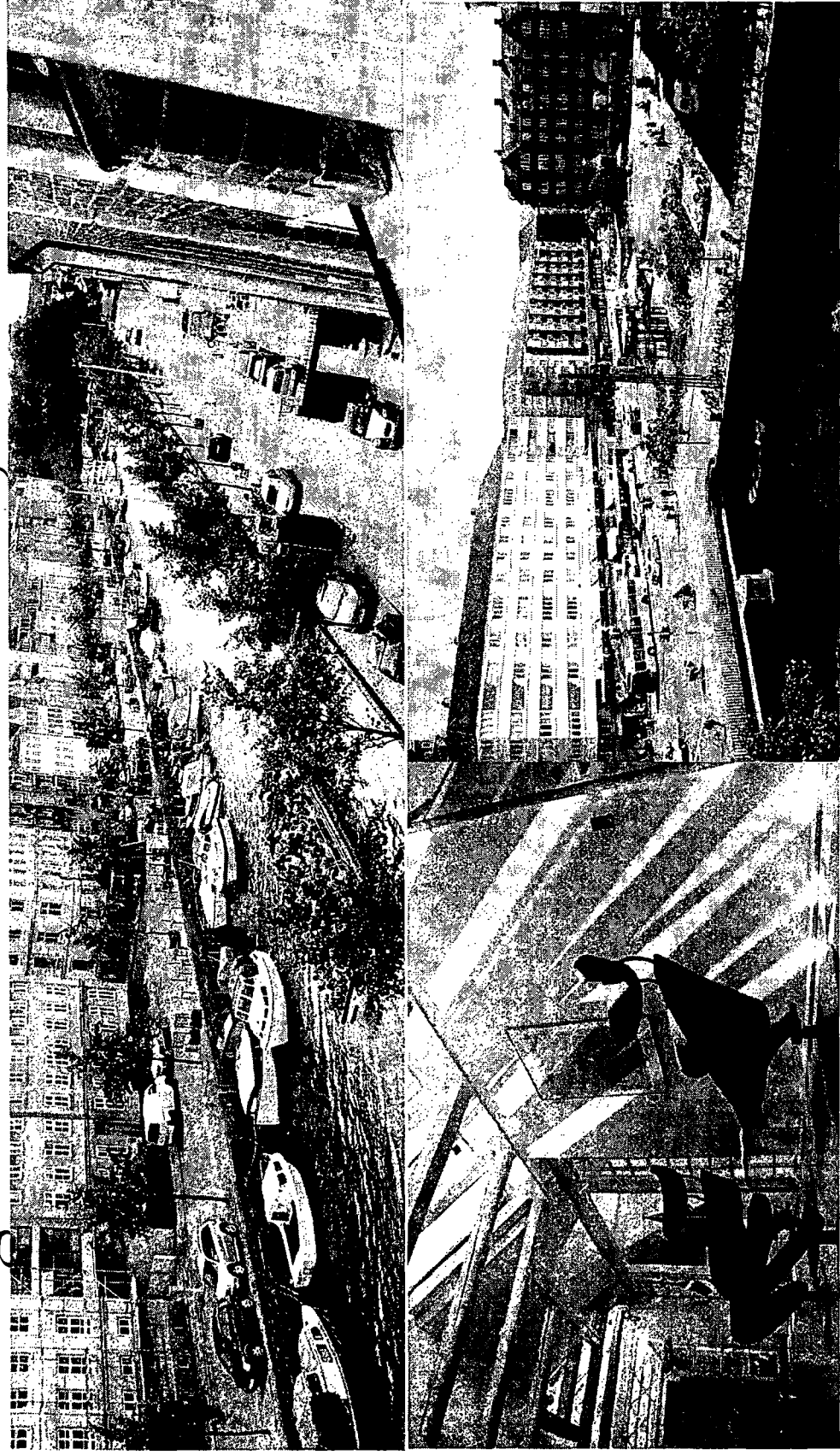
- Rådgivning
- Samtaler
- Coaching
- Fokusgrupper m. op til 8 mænd
- Juridisk vejledning
- Parsamtaler
- Et midlertidigt sted at bo – 10 værelser,
fællesrum og småbørnsrum

Metoden

- Mandecentret er et **FOREBYGGENDE** projekt der arbejder **HELHEDSDORIENTERET** med de problemer der opstår for manden i forbindelse med et brud.
- Dvs. man bearbejde sorgen, taler om savnet af børn, tager de juridiske problemstillinger op og coacher til et fremadrettet positivt forløb

mandecentret

Overgaden neden Vandet 17, 1414 K.

.....
mandecentret

Formål

- At etablere en første base efter en negativ social begivenhed
- At understøtte mandens egen ressourcer
- At give ham værktøjer og metoder til at udvikle et netværk
- At fastholde manden i en god kontakt med børnene

Mandecentret 1. sept. 2006-31 marts. 2008

- Over 350 kontakter
- Siden 1. sept. 2006: 1425 rådgivninger
 - 875 personlige samtaler
- 24% har haft et boligbehov
- 59% er gift 41% er samlevende
- 70% er i arbejde eller studerer
- 70% er af dansk oprindelse
- Gennemsnitsalderen er 39 år

Mænd og børn

- Boet 20 mænd på centret (2. halvår 2007)
- Fædre til 27 børn
- Alle mænd der har benyttet centret var fædre til 303 børn

Historierne bag mændene

- Sorg over tab af ægtefælle / kæreste
- Eks'en tog børnene og skred eller
- Manden er smidt ud af det fælles hjem
- Manden får ikke lov at se børnene på trods af statsforvaltningens eller rettens afgørelse.
- Manden trues omkring adgang til samvær
- Tab af identitet som mand

Emne: Forældreansvar og meningsdannere

Politiken og TV2 News omtaler i de sidste par dage, at der er bekymring for, at den nye forældreansvarlov kan føre til, at børn får samvær med fædre, som tidligere har været voldelige over for børnenes mødre. Dette skulle ifølge Børns Vilkår være en konsekvens af, at loven lægger op til, at forældrene selv om muligt skal træffe aftale om samvær.

For at sætte ansigt på bekymringen fremdrages i Politiken en sag med en far, som ved et voldeligt overfald på moderen foranledigede, at deres barn blev født en måned for tidligt. Manden er i en retspsykiatrisk rapport efterfølgende blevet betegnet som grænsepsykotisk, men har alligevel fået først overvåget, derefter overværet samvær med barnet.

Vold er naturligvis uacceptabelt. Der er imidlertid tre ting, det er vigtigt at notere sig i den konkrete sag:

1. Barnet havde ifølge den overvågende pædagog glæde af at se sin far, der virker rigtig glad for sit barn.
2. Moderen er enig i, at "han skal se sit barn, han er jo faderen".
3. Samværet er fastsat i henhold til den gamle lovgivning og kan følgelig ikke anvendes i en saglig kritik af den nye forældreansvarslov.

Ikke desto mindre siges det, at sagen er "et eksempel på, at loven ikke har holdt sit ord om at se tingene fra barnets perspektiv." Det giver vist hverken logisk eller kronologisk nogen mening at hævde dette. Kort sagt kan forældreansvarsloven ikke inddrages i det fremdragne eksempel, og **der kan følgelig ikke drages nogen lære om lovens fordele eller ulemper ud fra den nævnte sag.**

Tilbage står så en generel bekymring for, om loven mon kan føre til, at børn bliver skadet. Denne bekymring er reel og deles vel af alle af god vilje. Det var en bekymring, som også var medvirkende til, at nogle eksperter betænkte i sin tid anbefalede en meget anderledes lovgivning. Imidlertid valgte et enig folketing at se bort fra betænkningen, netop fordi man ønskede en lov med det indhold, som forældreansvarsloven har. Med dens betoning af barnets tarv som det centrale, ikke mors ellers fars ret. Bekymringen for, at far – til skade for barnet – i alt for høj grad blev holdt ude af barnets liv, vejede altså tungere.

I en argumentation virker det altid sympativækkende at inddrage modpartens vold. Der er næppe mange af os, som ikke gyser, når volden knyttes sammen med børn. Desværre opleves det af og til også, at sådanne påstande ubeføjet bruges i en mors kamp for at holde barnets far ude af dets liv. Det er ikke tilfældet i den fremdragne sag, men tro mig: det forekommer. Vi i Mandecentret kender det fra vores arbejde med over 300 mænd, der er i krise efter deres parforholds sammenbrud. Er der imidlertid reel vold i parforholdet, kan kvinden hente stor hjælp til at få anmeldt det og komme ud af forholdet på landets kvindekrisecentre.

Indtil nu er der intet konkret i den praktiske forvaltning af loven, som giver sagligt belæg for, at der skal findes på hovsa-ændringer til den. Forældreansvarsloven blev vedtaget efter meget grundige overvejelser, bl.a. for at sikre, at barnet fik bedre muligheder end tidligere for at bevare kontakten med både far og mor. For barnets skyld.

Med venlig hilsen
Thorkil Vestergaard-Hansen
forstander
tlf. +45 4055 1009
www.mandecentret.dk

27-8-2007 Leder i Advokaten 6/2007 –

Kvalitetsreform – også for retshjælpen

Af Advokatrådets formand Sys Røvsing

Er det værre at stå på venteliste til en hofteoperation end at føle sig retsløs? Det spørgsmål kunne man stille i lyset af regeringens initiativer til at sikre kvaliteten i den offentlige sektor. Det første har stor politisk bevågenhed og bliver inddraget i regeringens store kvalitetsreform. Men også de mennesker, der løber ind i konflikter, de ikke selv har ressourcer til at løse, har behov for sikker og kvalificeret hjælp.

Sæsonen for folketingsvalg nærmer sig, og samtidig hermed stiger den politiske vilje til at sikre kortere behandlingstider i sundhedssektoren og flere midler til ældreplejen. Senest er der med trepartsforhandlingerne afsat betydelige midler til at forbedre arbejdsvilkårene for de lavtlønnede i den offentlige sektor, som udfører et både hårdt og samfundsnyttigt arbejde. Det er alt sammen initiativer, som kalder på sympati hos brede vælgergrupper, og som de færreste kan have noget imod. Den politiske prioritering er forståelig nok, for vi kan alle blive ramt af sygdom, og gamle bliver mange af os.

Men også på andre områder kan livet blive svært, og vi kan få brug for hjælp fra det offentlige. Vi kan løbe panden imod en mur i en konflikt med f.eks. vores ægtefælle eller en offentlig myndighed og i den forbindelse har brug for hjælp til at få løst konflikten. Vi kan opleve, at en offentlig myndighed ikke lever op til de forestillinger, vi har om, at det offentlige skal hjælpe os, og måske endda i vores øjne forvandler sig fra en hjælper til en ressourcestærk modstander.

Nogle borgere har ikke selv ressourcer til at løse disse konflikter, og her skal den offentlige retshjælp træde til.

Her kunne man godt ønske sig samme fokus på kvalitet og sikkerhed, som der er på andre højprofilerede områder. De advokater, som hjælper samfundets økonomisk svageste grupper med at få løst konflikter, oplever nemlig ikke, at retssikkerheden forbedres. Tværtimod bliver de borgere, der kan få *offentlig retshjælp* færre, og de områder, hvor ordningen kan anvendes, mere begrænsede. Dette skyldes både, at den nye bekendtgørelse om offentlig retshjælp ved advokat i sig selv er udtryk for en stramning af praksis, men også at retterne udøver en betydelig nidkærhed i administrationen af retshjælpsordningerne.

Et eksempel fra det virkelige liv.

En borger på Frederiksberg havde problemer med samværsretten med sit barn og gik derfor til advokat. Advokaten holdt et møde med sin klient og rettede på dette grundlag henvendelse til statsforvaltningen. Da klienten opfyldte de økonomiske betingelser, søgte advokaten sit honorar delvist dækket af den offentlige retshjælp, men fik afslag, idet retten lagde til grund, at vejledning om samvær kan søges hos statsforvaltningen. På papiret er det rigtigt nok.

Problemet er dog, at ikke alle borgere vil finde det naturligt, eller for den sags skyld betryggende, at skulle søge bistand og vejledning hos den selv samme myndighed, som har kompetencen til at træffe afgørelse i sagen. I situationer som denne har man behov for at have sin egen fortrolige rådgiver.

Måske tror nogle, at advokaten høster guld og grønne skove på retshjælpsordninger. Det er helt forkert. De allerfleste advokater, der påtager sig disse sager, opfatter det som en samfundspligt og ikke et forretningsområde – og det er fuldt forståeligt, når man ser på de honorarer, der betales.

Kvalitet i den offentlige sektor omfatter også let adgang til juridisk bistand. Det er væsentligt, at man husker så vigtigt et område som retshjælp til de borgere, der ikke selv har ressourcerne til at løse problemer og konflikter af juridisk karakter. Og når borgerens konflikt er med det offentlige selv, bør forpligtelsen til at yde hjælp være endnu større.

Hvor meget ville det mon koste at sikre de borgere, som ikke selv har råd til at betale for uafhængig advokatbistand, når de skal have en væsentlig tvist afgjort af en forvaltnings-myndighed?

Det er et område, hvor man med relativt små midler kan forbedre kvaliteten for en gruppe borgere i samfundet, der virkelig har brug for det.

[☐ Tilbage](#)